

תת"ע 8434/05/21 - מדינת ישראל ע"י נגד בהגט סהיבאן - נוכח ע"י

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 8434-05-21 מדינת ישראל נ' סהיבאן
אלון אופיר, שופט בכיר

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נופר אקרמן (נוכחת עו"ד הדס
טוביה)

מאשימה

בהגט סהיבאן - נוכח ע"י ב"כ עו"ד סלמאן אלקרינאוי -
נוכח

נגד
הנאשם

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות בניגוד לסעיפים 67 ו-10(א) בפקודת התעבורה, תשכ"א-1961.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נהג הנאשם רכב פרטי בעיר רהט, ביום 10.5.21 כאשר הוא תחת פסילה פעילה של רישיון נהיגתו (הנובעת מגזר דין בודד שניתן בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים), וזאת כאשר רישיון נהיגתו פקוע ולא חודש מאוגוסט 2017 (פקיעה של 3 שנים ו-9 חודשים).

הנאשם כפר תחילה באישומים אך ביום ההוכחות לאחר שנחשף גם לסרטונים שהיו בידי התביעה (ולטענת בא כוחו לא קיבל בהן את זכות העיון קודם לכן, טענה שאגב לא אומתה או הובררה עד תום בפני) חזר בו הנאשם מכפירתו ולקח אחריות מלאה ביחס לעובדות כתב האישום המקורי, ללא כל הסדר טיעון עם המדינה.

ביום 20.7.22 טענה המדינה לעונש בפני.

בפתח טיעוניה ביקשה המדינה לתת ביטוי בהוצאות כספיות להחלטת הנאשם להודות ולקחת אחריות ביום ההוכחות ממש, מה שגרר התייצבות מיותרת של שוטר לעדות. לטענת התובעת לא הייתה כל הצדקה לשינוי בעמדת ההגנה ביום הדיון ממש, וניתנו לנאשם ולבא כוחו הזדמנויות לקחת אחריות מבעוד מועד מבלי ששוטר ידרש להתייצב ומבלי שיבוצז זמן שיפוטי.

ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו, לשיטת המדינה, אף שהמדובר בנהיגה ראשונה של הנאשם בזמן פסילה, ובפקיעת רישיון נהיגה (להבדיל ממצב של בלתי מורשה לנהיגה), יש הצדקה בפרשה זו לענישה הכוללת מאסר לתקופה שלא תפחת מ-4 חודשים.

מאחר ולנאשם עבר פלילי, ומאחר ומבחינה תעבורתית הוא צבר 19 הרשעות על רקע ותק נהיגה משנת 2015, כולל שני מאסרים מותנים ברי הפעלה ביחס לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, סבורה המדינה שיש הצדקה להפעלה של המאסרים המותנים לצד הפעלה של הפסילות המותנות שכן המדובר בנאשם רצדיוסט בתחום התעבורה.

ב"כ הנאשם הדגיש את לקיחת האחריות מצד הנאשם טרם נהלו הוכחות בפרשה זו.

לשיטתו אין הצדקה להטלת הוצאות על הנאשם, שכן החלטתו לקחת אחריות ממש טרם החלו להישמע ההוכחות נבעה מהבנתו את מצבו המשפטי רק ביום ההוכחות, ואין הצדקה להענישו על שינוי עמדתו בשלב מאוחר משלב ההקראה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי הפגם המרכזי נשוא המאסרים המותנים התלויים כנגד הנאשם - רישיון נהיגתו שהיה פקוע - רופא על ידי הנאשם והוא אוחז היום כדין רישיון נהיגה תקף.

ביחס לעבירה של נהיגה בפסילה, הרי שזו הרשעתו הראשונה של הנאשם בעבירה זו, לא תלוי כנגדו תנאי בר הפעלה בגינה, הוא לא ביצע את העבירה בנסיבות מחמירות (לא אגב מרדף, לא היה בלתי מורשה לנהיגה במקור, ולא ביצע עבירה מסכנת חיים בנוסף לעצם הנהיגה בפסילה).

מאחר ואין לנאשם גם עבר פלילי מכביד (לחובתו הרשעה ישנה אחת בלבד), ומאחר והמדובר באב נורמטיבי לשני ילדים העובד בשגרה כמסגר אשר נקלע לחובות בתקופת מגפת הקורונה, התבקשתי להימנע ממאסר, ולחליפין לגזור כזה בדרך של עבודות שירות.

ביחס לרכיב הפסילה התבקשתי שלא לחרוג מרף הפסילה הנוהג לעבירה ראשונה של נהיגה בזמן פסילה (ב"כ הנאשם כיוון לתקופה בת 9 חודשים).

דין -

הערך המוגן בעבירה של נהיגה של בזמן פסילה הוא שלום הציבור.

לפי עובדות כתב האישום נהג הנאשם רכב פרטי באזור של העיר רהט (מתחם 4) כאשר פסילה של רישיון נהיגתו, אשר הוטלה בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים, הייתה פעילה כנגדו.

בנוסף, רישיון נהיגתו ביום האירוע לא היה בתוקף 3 שנים ו-9 חודשים.

מאחר והמדובר בנהיגת רכב שלא אגב מרדף משטרתי, ללא ביצוע עבירות נלוות (זולת פקיעת רישיון הנהיגה), כאשר ברקע פסילה אחת תלויה כנגד הנאשם, אין המדובר בפגיעה ברף גבוה בערך המוגן אלא בפגיעה נמוכה עד בינונית לכל היותר.

ביום 20.1.20 קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כבוד השופטת שלו, בעפ"ת 21538-08-19 מדינת

ישראל נגד גניים (להלן - פרשת גניים) את הדברים הבאים:

"לא אחת נקבע, כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה היא אחת מעבירות התעבורה החמורות, שכן מעבר לסכנה הנשקפת לציבור, מנהיגותו של מי שרשות מוסמכת קבעה כי הוא מסוכן באופן המצדיק את פסילתו; הרי שמדובר בעבירה המבטאת זלזול בשלטון החוק וברשויות אכיפת החוק. עוד נקבע, כי "עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רשיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת" (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (24.1.11)). יפים בהקשר זה דברי כב' השופט לוי ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן (8.5.07):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב... על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי 'מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רשיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים'."

על כן, נקבע בפסיקה ענפה, כי על בתי המשפט להטיל בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר בפועל; ובעניין אבו לבן הנ"ל נקבע, כי אין מניעה להטיל עונש של מאסר בפועל בגין עבירה זו, גם על מי שלא תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי (ראו גם רע"פ 1211/12 ישראלי נ' מדינת ישראל (15.2.12)). הדברים נכונים, על אחת כמה וכמה, בעניינו של מי שאין זו הרשעתו הראשונה בעבירה זו. וכך נקבע ברע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.19, להלן - עניין ליפשיץ):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רשיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק... בנוהגו בפעם השלישית בזמן פסילה, בעוד עונש מאסר בשל פסילה בזמן נהיגה תלוי ועומד מעל לראשו, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין והוא אינו נרתע מסיכון חיי אדם. יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש."

גם העבירה של נהיגה כשרשיון הנהיגה פקע לתקופה ארוכה, היא עבירה שהערכים המוגנים בגדרה דומים, ושלא ניתן להקל ראש בחומרתה; כאשר ככל שתקופת הפקיעה ארוכה יותר, ראוי להתייחס אל הנהג כמי שאינו מורשה כלל לנהיגה, כך שפוטנציאל הסכנה לציבור הטמון בנהיגתו, גבוה."

בפרשת גניים קבע בית המשפט המחוזי כמתחם ענישה ראוי עונש מאסר בפועל שנע בין 6 ועד 20 חודשי מאסר.

אלא שהמתחם לעיל נקבע בפרשת גניים על רקע הדברים הבאים:

"בענייננו, מעבר לחומרת העבירות כשלעצמן, הרי שהנסיבות הקשורות בביצוען, מציבות את הפגיעה בערכים

המוגנים ברמה גבוהה. המשיב נהג ברכב לאחר שנפסל במסגרת חמישה גזרי דין שונים, לפסילה מצטברת של 88 חודשים; ובעת שרשיון הנהיגה שלו פקע לפני למעלה מ-14 שנה; ומכלול נתונים אלו, מעיד הן על רמת המסוכנות הגבוהה לבטחון הציבור כתוצאה ממעשיו, והן על רמת הזלזול וההתעלמות שלו מהוראות רשויות אכיפת החוק."

במקרים אחרים שקדמו לפסיקה לעיל, וכאשר הנסיבות היו שונות וקלות יותר, קבע בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מתחמים אחרים לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

בעפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל נקבע:

"מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה."

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע

בעפ"ת 43966-08-13 (מחוזי באר-שבע) חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:

"הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

כפי שנקבע בסעיפים 40ב', ג' ו-ט' של חוק העונשין, לחומרת מעשה העבירה בנסיבות ובמידת אשמו של הנאשם יינתן המשקל הראוי לצורך קביעת מתחם הענישה המתאים למקרה הנדון.

כמתואר לעיל, נהיגת הנאשם בפסילה הייתה כאשר ברקע פסילה אחת תלויה כנגדו, ונוכח תקופת פסילת רישיון נהיגתו על רקע הפסיקה לעיל ומידת הפגיעה בערך המוגן, יש הצדקה בנסיבות למתחם ענישה שינוע בין **חודשים מאסר (שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות) ועד ל- 14 חודשי מאסר בפועל. מתחם הפסילה בפועל ינוע בין 6 חודשי פסילה ועד ל- 48 חודשי פסילה בפועל.**

נתונים שאינם קשורים בביצוע העבירה עצמה -

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה.

יש לקחת נתון זה לזכות הנאשם.

אין אני סבור כי בנסיבות של פרשה זו יש הצדקה לפסיקת הוצאות כנגד הנאשם רק בשל העיתוי בו בחר לקחת אחריות ואסביר את עמדתי בעניין זה.

בית המשפט אכן קבע תיק זה לשיבת הוכחות אליה התייצב עד של המדינה.

ביום ההוכחות עצמו, נחשף הנאשם לעובדה כי סרטונים המצויים בידי המדינה מתעדים אותו מבצע את העבירה.

בין אם צודק הסנגור כי סרטונים אלה לא הועברו לידי במסגרת זכות העיון, ובין אם המדובר בכשל של ההגנה כאשר לא טרחה לקבל סרטונים אלה לידיה מבעוד מועד, הרי שמנקודת הראות של הנאשם עצמו, המדובר במידע שהובא לידיעתו רק ביום הדיון עצמו, ומיד כאשר הבין את משמעותו החליט שלא לנהל את ההוכחות תוך שלקח אחריות מלאה על מעשיו ללא כל הסדר עם המדינה.

בנסיבות המתוארות לעיל, אין אני מוצא הצדקה להורות על תשלום הוצאות של הנאשם למדינה.

נאשם עבר פלילי הכולל הרשעה אחת (קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לבניין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו) משנת 2015.

על הנאשם נגזר באותה הפרשה עונש של מאסר מותנה, ומאז ועד היום לא חזר לבצע כל עבירה פלילית (כך כבר 8 שנים), והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי כמסגר, ואב לשני ילדים.

מבחינה תעבורתית, מורשה הנאשם במקור לנהיגה משנת 2015, אך לחובתו 19 הרשעות קודמות.

ניתוח עברו מלמד כי רוב הרשעותיו הן עבירות קנס, הוא לא גרם מעולם לתאונה, אך ביחס לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, המדובר בעבירה שלישית מסוגה, שכן לחובת הנאשם שתי עבירות זהות בגין תלויים כנגדו שני מאסרים מותנים ושתי פסילות מותנות ברות הפעלה.

לא ניתן להגדיר את עברו התעבורתי של הנאשם כעבר קל, אך גם אין זה הגון להגדירו כעבר מכביד מאד. המדובר בעבר בעל משקל בינוני לצורך השפעה על תנועת בית המשפט בתוך מתחם הענישה אותו קבעתי.

מבחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, המדובר במפרנס יחיד לשני ילדים ללא נסיבות אישיות חריגות.

הנאשם "ריפא את הפגם" נשוא כתב האישום בכך שחידש את רישיון נהיגתו וכיום הוא אוחז ברישיון כדיון.

המדובר במהלך שיקומי שביצע הנאשם ויש לתת לנתון זה משקל לזכות הנאשם.

בניתוח כלל השיקולים לקולה ולחומרה, הגעתי למסקנות הבאות:

אין הצדקה לחריגה מגבולות המתחם אותו קבעתי וראוי לקבע את ענישת הנאשם בתוכו.

נוכח עברו התעבורתי של הנאשם שאינו קל והעובדה כי לחובתו גם עבר פלילי (הגם שזה ישן) אין הצדקה לחלקו התחתון של המתחם ביחס לרכיב המאסר.

יחד עם זאת, ומאחר והנאשם לקח בסופו של יום אחריות מלאה, המדובר בנהיגה ראשונה בזמן פסילה (אך שלישית עם רישיון פקוע), ומאחר ומדובר במי שריפא את פגם רישיון נהיגתו הפקוע, יש הצדקה מלאה בעיני לריצוי מאסר קצר של 3 חודשים בדרך של עבודות שירות, ומאחר והנאשם כאמור לקח אחריות, יופעלו שני המאסרים המותנים, חציים בחופף וחציים במצטבר למאסר שייגזר.

ביחס לפסילת הנאשם בפועל, ומאחר ולפניו כאב לשני ילדים ומפרנס יחיד, תקופה בה ירצה מאסר בדרך של עבודות שירות, בנסיבות שפורטו ביחס לרכיב המאסר, אני מוצא כי תקופת פסילה בת 10 חודשים, תשקף את משך הפסילה הראוי באיזון שבין משך המאסר שייגזר עם יתר רכיבי הענישה.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך ₪ 750 או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

את התשלום ניתן יהיה לשלם כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין.

לידיעתך, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם להחלטה/גזר הדין שנקבע ובהתאם לתשלומים שקבע בית המשפט.

עליך לשלם את חוב הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"

· **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או**

בטלפון 073-2055000

· **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לידיעתך: בחלוף המועד לתשלום המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה ינקוט הליכים לגביית החוב.

למידע נוסף ותשלום הקנס ניתן לפנות גם לנציגי המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה במוקד המידע והשרות הטלפוני בטלפון מספר 35592* או בטל' מספר 073-2055000.

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה לתקופה של 10 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא יעשה כן יחשב

הנאשם פסול מיכולת לקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו תקף ביחס לעבירה מסוג הזמנה לדין והכל תוך 3 שנים מהיום.

ה. גוזר על הנאשם 3 חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות.

ו. מורה על הפעלת 3 חודשי מאסר כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 9474-12-20 בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים ביום 18.3.21 לריצוי באופן בו חודש וחצי יהיה חופף וחודש וחצי מצטבר למאסר שנגזר בסעיף ה' לעיל.

ז. מורה על הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה, כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 5496-09-20 בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים ביום 21.12.20 לריצוי באופן בו חודש וחצי יהיה חופף וחודש וחצי מצטבר למאסר שנגזר בסעיף ה' לעיל.

ח. כך שבסה"כ ירצה הנאשם כתוצאה מגזר דין זה, 6 חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 25.12.22 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות הצמודים לכלא באר-שבע ויבצע את עבודות השירות במיקום שהגדיר הממונה בחוות דעתו מיום 28.9.22.

ט. מורה על הפעלת 3 חודשי פסילה מותנית כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 5496-09-20 בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים ביום 21.12.20 לריצוי באופן חופף לפסילה שנגזרה על הנאשם בסעיף ב' לעיל.

ט. מורה על הפעלת 3 חודשי פסילה מותנית כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 9474-12-20 בבית משפט השלום לתעבורה בירושלים ביום 18.3.21 לריצוי באופן חופף לפסילה שנגזרה בסעיף ב' לעיל, כך שבסה"כ ירצה הנאשם כתוצאה מגזר דין זה 10 חודשי פסילה בפועל.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ג, 04 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.